

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/26/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3519202273
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3519202273.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte, zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a členiek senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ivety Sopkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti F.: X., nar. XX.XX.R., T., nar. XX.XX.XXXX, T., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené v konaní Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, deti rodičov: matky, P. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, a otca, Q. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, t.č. ÚVTOS Dubnica nad Váhom, zastúpeného advokátkou Mgr. Erikou Ranušovou, so sídlom Dubnica nad Váhom, Moyzesova 1200/12, o návrhu otca na uloženie povinnosti matke detí podávať informácie o deťoch, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 9P/50/2019 - 53 zo dňa 29. novembra 2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol návrh otca, ktorým sa domáhal, aby súd uložil povinnosť matke detí podávať mu informácie o zdravotnom stave jeho maloletých detí, o ich školskom prospechu, o voľnočasových aktivitách, o prípadoch dôležitej voľby a významných skutočnostiach týkajúci sa detí v potrebnom rozsahu. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu právo.

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že otec sa návrhom domáhal požadovaného uloženia povinnosti s odôvodnením, že aj týmto spôsobom prejavuje záujem o svoje deti. Ako jeden z príkladov jeho neinformovanosti o deťoch je i tá skutočnosť, že doposiaľ nevie, či deti pravidelne navštevujú školské zariadenie (aké a kde), nevie strednú školu dcéry X.. Nebol informovaný ani o tom, že jeho dcéra X. bola hospitalizovaná 14 dní v nemocnici a ani z akého dôvodu. Matka detí s návrhom otca nesúhlasila. Uviedla, že deti otca nechcú, keď ho spomenie, majú panický strach. Nikdy neprejavili ani záujem ho vo výkone trestu navštíviť. Dcéra X. otca nenávidí za to, čo jej spravil. Kolízny opatrovník žiadal návrh otca detí zamietnuť. Uviedol, že nie je morálne spravodlivé požadovať od matky, ktorej otec fyzicky a psychicky ubližoval, aby sa s otcom kontaktovala a poskytovala mu informácie o deťoch. Za morálne správne nepovažuje kolízny opatrovník ani to, aby otec dostával informácie o deťoch, ktoré boli priamymi obeťami alebo svedkami jeho fyzického, psychického a sexuálneho násillia, v dôsledku čoho bol otec detí odsúdený. Otec zásadným spôsobom negatívne zasiahol do zdravého vývoja detí a svojím úmyselným správaním im zapríčinil také psychické zranenia, ktoré ovplyvnia celý ich ďalší život. Napriek zákazu styku sa aj prostredníctvom pracovníkov úradu dožadoval zabezpečenia kontaktu s deťmi, chcel, aby ho deti prišli navštíviť do výkonu trestu odňatia slobody alebo aspoň boli s ním v telefonickom kontakte, prípadne sa domáhal fotografií detí. Deti nemajú záujem o žiaden kontakt s otcom, odmietajú aj jeho

listy, jeho korešpondencia ich rozrušuje. Preto zároveň navrhol, aby súd otca zbavil rodičovských práv v zmysle § 38 ods. 4 Zákona o rodine. V tejto časti súd návrh vylúčil na samostatné konanie.

3. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 11.06.2015 č.k. 9P/235/2014-69 bolo manželstvo rodičov detí rozvedené, maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky, otcovi bola uložená vyživovacia povinnosť k deťom. Zároveň bol nad výchovou detí nariadený dohľad. Styk otca s deťmi bol zakázaný. Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 10.12.2018 č.k. 5P/42/2018-25 súd návrh otca na zrušenie zákazu styku s deťmi zamietol. Deti sú stále v osobnej starostlivosti matky, nad výchovou detí je nariadený dohľad. Zo správy kolízneho opatrovníka vyplýva, že deti v kontakte s otcom nie sú, otec im posiela listy k narodeninám a meninám, ale na meno matky. Deti listy nechcú čítať. Matka deťom povie, že im otec píše, ale oni list odmietnu s tým, aby ho vyhodila. Matka otcovi detí informácie o deťoch neposiela, nechce byť s ním v kontakte. Otec sa snaží kontaktovať aj plnoletú dcéru X., posiela jej listy do školy, tá ich však zvyčajne neotvára. Dcéra o návštevu otca nemá záujem. Maloletá X. je počas týždňa na internáte, študuje v odbore kuchár. Pre chorobu často vymeškáva vyučovanie. V decembri 2018 bola týždeň hospitalizovaná vo FN Trenčín. Mal. T. navštevuje 9. ročník ŠZŠ v Myjave, v štúdiu bude pokračovať v dvojročnom odbore na Spojenej škole v Myjave. Doma sa zdržiava pri matke, robí s ňou všetky činnosti. Je nesamostatná, zvláda iba niektoré sebaobslužné činnosti. Pri ostatných potrebuje pomoc. Nepozná čas, neorientuje sa v ňom. Nebýva často chorá, nenavštevuje odborné ambulancie. Mal. David je v 6. ročníku ZŠ, je integrovaným žiakom, má pridelenú asistentku. Do školy chodí rád, s jeho správaním nie sú problémy. V škole nenavštevuje žiadne krúžky, nestravuje sa ani v školskej jedálni. Doma je dosť živý, je potrebné ho zamestnávať. Mal. T. je vo 4. ročníku ZŠ v Kostolnom, v súčasnosti má prideleného asistenta, čo prispelo k zlepšeniu výsledkov. Jeho zdravotný stav je dobrý, nebýva chorý. Matka žije s deťmi v domácnosti svojich rodičov, má k dispozícii letnú kuchyňu, kde sa aj s deťmi v priebehu dňa zdržiavajú. Matka pri realizácii dohľadu s úradom spolupracuje, podstatné nedostatky v starostlivosti o deti neboli zistené, matka usmernenia rešpektuje. Otec detí bol rozsudkom zo dňa 07.07.2015 č.k. 1T/51/2015-325 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín zo dňa 23.09.2015 č.k. 3To/67/2015-360 uznaný vinným z pokračovacieho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, d/ Trestného zákona a tiež podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že 1/ od presne nezisteného času od januára 2012 do 05.12.2014 v obci Kostolné v rodinnom dome XXX v kúpeľni, kuchyni, obývačke a inde sexuálne zneužíval svoju dcéru mal. S.P., nar. XX.XX.XXXX, tak, že od nej opakovane žiadal, aby mu rukou masturbovala pohlavný úd, žiadal orálny sex, aby sa pred ním vyzliekla, na čo ju bozkával po celom tele, roztiahol jej nohy a bozkával ju po tele, jazykom lízal v oblasti pošvy, líhal si na ňu niekedy vyzlečený alebo so stiahnutými nohavicami, pokúšal sa do jej pošvy vniknúť pohlavným údom, po tom ako do nej vnikol, ju to začalo bolieť, chytila mu ruku, vytiahla mu pohlavný úd, na čo ju udrel po ústach, kľakol si na kolená a masturboval; 2/ od presne nezisteného času od roku 2015 do 05.12.2014 v obci Kostolné v rodinnom dome XXX v kúpeľni a kuchyni opakovane sexuálne zneužíval svoju dcéru mal. S.P., nar. XX.XX.XXXX, tak, že počas kúpania vo vani jej roztiahol nohy a malíčkom pravej ruky vnikol do jej pošvy, kde s ním pohyboval, v dôsledku čoho táto začala z pošvy krváčať, a žiadal od nej, aby mu rukou masturbovala jeho pohlavný úd. Tohto konania sa teda dopustil voči svojim dvom v tom čase maloletým deťom, a to X., nar. dňa XX.XX.XXXX (tá je už v súčasnosti plnoletá), a mal. X.. Otec detí bol rozsudkom zo dňa 12.01.2016 č.k. 1T/129/2015-372 uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, e/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že od presne nezisteného času od augusta 2003 do 05.12.2014 v spoločnej domácnosti v Starej Myjave a Kostolnom č. XXX ako manžel P. F. vyvolal u nej psychické a fyzické utrpenie tak, že sa k nej verbálne a brachiálne agresívne správal, vyhrážal sa jej, zastrašoval, fyzicky ju napádal, vyvolával u nej stres a strach tým, že v mesiaci november 2003 v Starej Myjave ju vytiahol za vlasy von, začal ju biť rukou po tvári, opakovanie ju udieral po tvári, v presne nezistenom čase v roku 2007 asi o 21.00 hod. v Kostolnom na dvore rodinného domu č. XXX ju naháňal po dvore so sekerou, chcel jej odseknúť prst, pričom jej chytil ľavú ruku a položil na stôl v letnej kuchyni, v ruke držal sekeru a pýtal sa jej, či chce, aby jej odsekol prst, na čo sa od strachu pomočila, dňa 30.10.2009 asi o 00.30 hod. v Kostolnom v rodinnom dome č. XXX dal P. F. facku v dôsledku čoho spadla na zem, za ruku ju ťahal po vonku po dvore až k dverám domu, na čo prišiel do domu, kde zobudil všetky deti, tak, že na ne kričal „vstávajte“, na čo vytiahol remeň a postupne sa ich pýtal, či poslúchali, na čo mal. D.P., nar. XX.XX.XXXX, udrel remeňom po holom chrbáte, následne udrel mal. Si.P., nar. XX.XX.XXXX, a P. F. po nohách, sotil ju na zem s tým, že pred deťmi ju pichne do srdca, po čom zavolala mal. S.P., nar.

18.02.2001, zobral červený nožík a mieril ho P. F. do srdca a mal. S.P. povedal „pozri sa, ako ti teraz zabijem tvoju mater“, na čo maloletá začala kričať, opakovane po príchode domov v nočných hodinách z pohostinstva vyhadzoval P. F. a deti z domu, zamkol bránu i dom, rozbíjal veci v domácnosti, fyzicky napádal P. F., v dôsledku čoho musela utiecť s deťmi a prespať u svojej matky Y. I. aj suseda P. T., v mesiaci október 2014 v rodinnom dome v Kostolnom bil mal. D.P., nar. XX.XX.XXXX, remeňom po chrbáte a zadku, čím jej spôsobil modriny a kričal na ňu, že bude rozprávať, keď ju P. F. bránila, odsotil ju, v dôsledku čoho si udrela chrbát o stenu, odopieral jej prístup k peniazom tak, že výplatu musela posilať na účet dcéry S.P., nar. XX.XX.XXXX, ku ktorej mal len on bankomatovú kartu, peniaze musela od neho pýtať, pričom jej dal dve facky, keď pýtala peniaze, v dôsledku čoho u nej možno pozorovať symptómy posttraumatickej stresovej poruchy. Tohto konanie sa teda dopustil voči matke detí a tiež voči deťom samotným.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 24 ods. 4,5 zákona o rodine a konštatoval, že návrh otca nie je dôvodný. Súd prvej inštancie uviedol, že podľa § 24 zákona o rodine rodič má právo na informácie o svojom dieťati, ak sám osobnú starostlivosť nevykonáva. V danom prípade k nevykonávaniu osobnej starostlivosti o deti došlo z dôvodov, za ktoré si zodpovedá otec sám. Dopustil sa totiž trestných činov nielen voči matke detí, ale i voči deťom samotným. Ako vyplývalo už z rozsudku zo dňa 10.12.2018 č.k. 5P/42/2018-25, ktorým súd návrh otca na zrušenie zákazu styku s deťmi zamietol, otec detí sa hrubým, agresívnym, úmyselným, zavrhnutiahodným spôsobom správal k matke detí a k deťom, ktoré boli priamymi obeťami alebo svedkami jeho fyzického, psychického aj sexuálneho násillia. Deti trpia v dôsledku takéhoto jeho správania, muselo im byť poskytované psychologické poradenstvo. V žiadnom prípade nie je v záujme detí, aby mali akýkoľvek kontakt s otcom detí a nie je ani v ich žiadnom záujme, aby otec dostával od matky, ktorej ubližoval pred deťmi, o deťoch akékoľvek informácie. Otec detí zrejme dostatočne stále nechápe, aké dôsledky malo jeho správanie na matku detí a na deti samotné. Je naopak v záujme detí, aby o otcovi nepočuli a aby otec nedostával informácie o nich. Zaťažovať matku, ktorá bola postihnutá správaním otca detí až do takej miery, že to u nej viedlo k objaveniu symptómov posttraumatickej stresovej poruchy tým, že jej súd uloží povinnosť poskytovať mu informácie, teda sa s ním kontaktovať, je nemorálne. Súd v tomto smere poukazuje na § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Uloženie povinnosti matke detí poskytovať otcovi informácie o deťoch by za tejto situácie bolo v rozpore s dobrými mravmi. Súd v konaniach, ktoré sa týkajú maloletých postupuje tak, aby boli chránené predovšetkým záujmy maloletých detí, až následne ide o záujmy ich rodičov. V danom prípade otec detí poukazuje na svoje práva, týchto sa neustále domáha, zabúda však na svoje povinnosti voči deťom, ktoré si neplní. Ide predovšetkým o jeho povinnosť prispievať na výživu detí. Práva a povinnosti majú byť vzájomne vyvážené. V prípade otca detí sa však o vyváženosti hovoriť nedá. Súd prvej inštancie poukázal i na tú skutočnosť, že otec detí požaduje písomné informovanie o deťoch, pričom by nebolo ani spravodlivé, aby matka detí, ktorá je v nepriaznivej finančnej situácii, hradila výdavky na poštovné za situácie, keď otec detí neplatí ani výživné. Matka detí nezodpovedá za vzniknutú situáciu, za ňu si zodpovedá otec sám. Súd preto návrh otca v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 52 CMP.

5. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie otec dieťaťa, v ktorom žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že jeho návrhu vyhovie a prizná mu nárok na náhradu trov konania. Uviedol, že i v danej situácii, ktorú si zavinil, a ktorú úprimne ľutuje, má právo na informácie o svojich maloletých deťoch. Deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky a on nemá možnosť získať o nich informácie. Matka mu dlhodobo informácie neposkytuje.

6. Matka detí sa k odvolaniu otca písomne vyjadrila tak, že s ním nesúhlasí.

7. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca písomne vyjadril tak, že žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Ani jedno z detí nejavi záujem o kontakt s otcom, listy, ktoré im otec posila, nečítajú, nemajú záujem o to, aby sa otec dozvedel, ako sa im darí a ani o návštevu otca vo výkone trestu. Nepovažoval za morálne správne, aby otec dostával informácie o deťoch, ktoré boli priamymi obeťami alebo svedkami jeho fyzického, psychického a sexuálneho násillia. Otec detí negatívnym spôsobom zasiahol do ich zdravého vývoja a úmyselným konaním im zapríčinil psychickú traumu, ktorá ich ovplyvní na celý ďalší život. Otec detí akoby si nevedomoval, aký trestný čin spáchal a je absurdné, aby požadoval správy o svojich obeťiach.

8. Matka detí súhlasila s vyjadrením opatrovníka.

9. Otec detí sa k vyjadreniu matky písomne vyjadril tak, že s ním nesúhlasí, pretože nemá podstatné a riadne odôvodnenie toho, prečo mu takéto základné a pre neho dôležité informácie o deťoch nemôže poskytovať. Je presvedčený o tom, že v zabezpečení a zasielaní informácií jej nič nebráni, má právo vedieť podstatné skutočnosti o svojich deťoch, tak ako je to zakotvené v ustanoveniach zákona o rodine.

10. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka sa otec detí písomne vyjadril tak, že s ním nesúhlasí. Vyjadrenia opatrovníka si protirečia, pretože keď od ÚPSVaR požadoval informácie o deťoch ako aj kompletný spis, sami mu odporučili postup, s ktorým sa stotožnil, teda, že požiadal súd o uloženie povinnosti v predmetnej veci. Tento jeho podnet ale následne zneužili proti nemu, podali návrh o pozbavenie jeho rodičovských práv k deťom. Mal za to, že úrad zneužil svoju právomoc, voči jeho osobe vystupuje tendenčne, účelovo a zaujato. Zastával názor, že na rozvrate jeho rodiny má veľký podiel aj samotný ÚPSVaR, keďže návrh na rozvod spísali a podali pracovníci ÚPSVaR a jeho manželka zastávala len sekundárnu úlohu. ÚPSVaR tvrdí zavádzajúce údaje, klamstvá, ktoré sú predložené negatívnym a skresľujúcim spôsobom. Na návrhu trvá, považuje to za návrh v minimálnom rozsahu. Svoje chyby si plne uvedomuje, ale verí, že s deťmi k sebe v budúcnosti nájdu cestu.

11. Matka zotrvala na nesúhlasom stanovisku ohľadne zasielania informácií otcovi detí.

12. Ďalšie písomné vyjadrenia podané neboli.

13. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 2 ods. 1,2, § 65 a 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

14. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) nebolo potrebné na prejednanie odvolania otca detí nariadovať pojednávanie.

15. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, a preto je potrebné tento potvrdiť podľa § 387 ods. 1,2 CSP.

16. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na správne zistenie skutkového stavu veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne právne posúdil. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil. Prijaté právne závery súd prvej inštancie náležite vysvetlil spôsobom, z ktorého je zrejmé, akými úvahami sa riadil. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Odvolací súd sa s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

17. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a vzhľadom na obsah odvolacích námietok otca, odvolací súd dodáva:

18. V danom prípade sa otec návrhom domáha uloženia povinnosti matke detí poskytovať mu pravidelne informácie o mal. deťoch podľa § 24 ods. 5 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „zákon o rodine“). Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 07.07.2015 č.k. 1T/51/2015-325 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín zo dňa 23.09.2015 č.k. 3To/67/2015-360 bol otec uznaný vinným z pokračovacieho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, d/ Trestného zákona a tiež podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, ktorého sa dopustil vo vzťahu k t.č. plnoletej dcére X. a mal. X.. Ďalej bol otec detí rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 12.01.2016 č.k. 1T/129/2015-372 uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, e/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, ktorého sa dopustil na matke detí a na samotných mal. deťoch. Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 11.06.2015 č.k. 9P/235/2014-69 bolo

manželstvo rodičov detí rozvedené, maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky, otcovi bola uložená vyživovacia povinnosť k deťom. Zároveň bol nad výchovou detí nariadený dohľad. Styk otca s deťmi bol zakázaný. Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 10.12.2018 č.k. 5P/42/2018-25 súd návrh otca na zrušenie zákazu styku s deťmi zamietol. Deti sú v súčasnosti v osobnej starostlivosti matky, nad výchovou detí je nariadený dohľad. Zo správy kolízneho opatrovníka vyplýva, že deti v kontakte s otcom nie sú, otec im posiela listy k narodeninám a meninám, ale deti listy nechcú čítať. Matka pri realizácii dohľadu s úradom spolupracuje, podstatné nedostatky v starostlivosti o deti neboli zistené, matka usmernenia rešpektuje.

19. Odvolací súd zdôrazňuje, že podľa § 24 ods. 4 zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností, alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, má právo na pravidelné informovanie sa o maloleťom dieťati (§ 24 ods. 5 zákona o rodine). Tohto práva sa môže domáhať aj návrhom na súde. Súd preto môže rodičovi, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, uložiť povinnosť, aby v určených pravidelných lehotách podával druhému rodičovi informácie o zdravotnom stave maloletého, o jeho školskej dochádzke, prospechu, mimoškolských aktivitách a iných závažných veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa.

20. Zákon o rodine pritom vychádza z Dohovoru o právach dieťaťa (ďalej len „Dohovor“), ktorého čl. 3 reflektuje na skutočnosť, že dieťa samé je bytosťou jedinečnou obdarenou neodňateľnými, nescudziteľnými, nepremičateľnými a nezrušiteľnými základnými právami a slobodami, teda bytosťou, ktorej by sa malo dostať pri jej vývine to najlepšie, aby uvedené atribúty nezostali len prázdnyimi slovami. Určujúcim hľadiskom pri rozhodovaní, vo veciach, ktoré sa ho bezprostredne týkajú, je teda jednoznačne záujem maloletého dieťaťa. Napriek tomu, že čl. 5 zákona o rodine príkladmo uvádza kritéria, ktoré sa zohľadňujú pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa a že na záujem dieťaťa odkazuje niekoľko ustanovení zákona o rodine <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=26&p=1022114&f=2>> (napr. § 23 <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=3164275-3164278&f=2>>, § 44 <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=3164409-3164416&f=2>>, § 54 <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=3164479-3164485&f=2>>) ako i ustanovenia osobitných predpisov (napr. zákon č. 305/2005 Z.z. <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=26&p=1022393&f=2>> o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele a pod.), tento pojem nemá doposiaľ komplexnú legálnu definíciu. Pri jednotlivých rozhodnutiach je potrebné posúdiť najlepší záujem dieťaťa a určiť ho vo svetle špecifických okolností situácie konkrétneho dieťaťa. V súlade s čl. 5 zákona o rodine možno prijať záver, že záujem dieťaťa sa vymedzuje ako záujem na usporiadaní takých rodinných vzťahov, ktoré by boli prospešné pre telesný, citový, rozumový, ale aj mravný vývoj dieťaťa. Záujmy rodičov nesmú byť zohľadňované na úkor záujmov dieťaťa.

21. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva z článku 8 Dohovoru o právach dieťaťa vypýta vyplýva pre vnútroštátne orgány pozitívny záväzok konať tak, aby umožnili rozvoj preukázaného existujúceho rodinného puta. Mali by prijať všetky vhodné opatrenia, ktorého možno vzhľadom na okolnosti toho ktorého prípadu rozumne očakávať za účelom umožnenia styku rodiča s dieťaťom. Povinnosť štátnych orgánov prijať také opatrenia, ktoré umožnia kontakt rodiča s dieťaťom, ktorí nežijú spoločne, však nie je absolútna a porozumenie a spolupráca všetkých zúčastnených osôb predstavuje dôležitý faktor. Štátne orgány síce majú vyvíjať snahu, aby tejto spolupráci napomohli, ale ich povinnosť použiť donucovacie prostriedky nemôže byť neobmedzená; musia brať ohľad na záujmy, práva a slobody dotknutých osôb osobitne na najlepší záujem dieťaťa a jeho práva, ktoré mu priznáva článok 8 Dohovoru. Najlepší záujem dieťaťa môže v závislosti na svojej povahe a závažnosti prevážiť nad záujmom rodiča (Voleský proti Českej republike, rozsudok z 29.06.2004, Pedovič proti Českej republike, rozsudok z 18.06.2006).

22. Súd prvej inštancie vo svetle uvedeného správne poukázal na to, že v rozhodovanej veci nebol návrh otca na uloženie povinnosti matke detí poskytovať mu pravidelne informácie o mal. deťoch dôvodný. Otec mal. detí je momentálne vo výkone trestu za zločiny, ktorých sa dlhodobo a opakovane dopúšťal

na matke detí a na samotných mal. deťoch. Vzhľadom na povahu a dlhodobý charakter násilnej trestnej činnosti otca smerujúcej práve voči maloletým deťom a ich matke, na odmietavý postoj detí k akémukoľvek kontaktu s otcom (odmietajú čo i len čítať jeho listy), na negatívny prístup otca k svojim ďalším rodičovským povinnostiam (neplnenie výživného na mal. deti) je namieste záver, že v najlepšom záujme mal. detí je v súčasnosti vylúčenie kontaktu s otcom (tak ako napokon rozhodol Okresný súd Nové Mesto nad Váhom rozsudkom zo dňa 11.06.2015 č.k. 9P/235/2014-69 a rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 10.12.2018 č.k. 5P/42/2018-25), a to podľa názoru odvolacieho súdu čo i len formou informácií o maloletých deťoch poskytovaných matkou. Otcovo všeobecné vyjadrenie ľútosť nad svojim konaním v minulosti nemôže samo osebe „napraviť“ následky jeho trestnej činnosti, ktoré nepochybne na svojich deťoch a ich matke zanechal a z morálneho hľadiska sa nemôže dovoľávať ochrany svojich práv vo vzťahu k obetiam svojej vlastnej trestnej činnosti.

23. Na základe vyššie uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1,2 CSP v celosti potvrdil.

24. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 52 v spojení s § 2 ods. 1 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).